

жавало (понеже господаритѣ имъ нѣ-
 мали право да ги освобождаватъ),
 и за това партянскитѣ армии всѣко-
 га били съставени прѣимущественно
 отъ роби, които образували твър-
 дѣ добра легка конница. Армиитѣ
 се прѣдводителствували обикновен-
 но отъ самитѣ царе, или отъ бра-
 тята, синовеѣ или близкитѣ имъ ро-
 дини, при които въ такъвъ случай
 всѣкога състоялъ единъ отъ най опит-
 нитѣ и най добритѣ полководци, ка-
 то съвѣтникъ и ржководитель. Въо-
 ржжението на партянитѣ и начина
 на дѣйствиата имъ въ боя запазили
 сжщитѣ черти, каквито всѣкога има-
 ли у скититѣ. Въоржжени прѣиму-
 щественно съ метателно оржжие —
 лжкове и дротици, партянитѣ се сла-
 вили съ извнрѣдно неуловимо, ис-
 кусно, вѣрно и силно дѣйствие съ
 тѣхъ, а особено съ стрѣлбата си
 изъ лжковетѣ отъ горѣ на конетѣ
 при най силно припускание напрѣдъ
 и назадъ. За това тѣ били сжщо тол-
 кова страшни при бѣгство, колкото
 и при нападение и прѣслѣждане. Тѣ
 имали впрочемъ тѣй сжщо и пѣхота,
 и тѣжка конница, въ която конни-
 цитѣ — може би по примѣра на
 прѣдишнитѣ съсѣди и власти на
 партянитѣ, персийцитѣ — били отъ
 глава до крака покрити съ лати. Въ
 полето, ако неприятеля дѣйствувалъ
 настѣпателно, партянитѣ отстѣпва-
 ли прѣснато, като силно стрѣляли
 съ лжковетѣ си и правяли чести на-

падения отъ фронта, фланговетѣ и
 тила, въ отдѣлни тълпи отъ смѣли
 конници, поддржжани отъ силни от-
 ряди. Като отслабвали и уморявали
 съ това неприятеля, тѣ произвеж-
 дали общо, дружно, рѣшително на-
 падение отъ нѣколко страни. При от-
 стѣпление на неприятеля, тѣ бързо
 и силно го прѣслѣждали, дѣйстви-
 вайки впрочемъ сжщо, както и при
 настѣплението му. Чрѣзъ такъвъ на-
 чинъ на дѣйствие, отъ край време
 свойственъ на скититѣ, партянитѣ
 разбили и истрѣбили армията на
 Красса при Карра къмъ Мессопо-
 тамия (53), — армията на Антония
 принудили съ голѣма загуба да от-
 стѣпни отъ Мидия (36) и впоследствие
 спирали всичкитѣ усилия на римля-
 нитѣ за распространението прѣдѣли-
 тѣ на римската държава на истокъ.
 При този начинъ на дѣйствие и при
 тѣзи конница въ състава на партян-
 скитѣ армии, твърдѣ естествено е,
 че партянитѣ се сражавали всѣкога
 на равнинитѣ, а боя на прѣсѣчена
 мѣстность грижливо избѣгвали, като
 се трудили да увлѣкжжтъ неприятеля
 на равна и открита мѣстность. Въ-
 обще постоянната черта въ дѣйствиа-
 та на партянитѣ въ полето и въ боя
 била стрѣмлението да задавятъ не-
 приятеля съ численно прѣввѣсходство
 на силитѣ, а тамъ, гдѣто само една
 сила не била достатѣчна — да при-
 бѣгватъ къмъ помощта на военнитѣ
 хитрости.